

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2023. június 8.*

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2016/1328 végrehajtási rendelet – A Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatala – Végleges dömpingellenes vám – 1225/2009/EK rendelet – A 18. cikk (1) bekezdése – Szükséges információk – Hiány – A 9. cikk (4) bekezdése – »Az alacsonyabb vám szabálya« – Irányár – Az uniós gazdasági ágazat haszonkulcsa – Meghatározás – A legaktuálisabb reprezentatív év kiválasztása – A 2. cikk (9) bekezdése – Az exportár kiszámítása – Az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár – Analógia útján történő alkalmazás – Az árleszorítás-különbözet kiszámítása – Indokolás”

A C-747/21. P. és C-748/21. P. sz. egyesített ügyekben,

a **PAO Severstal** (székhelye: Cherepovets [Oroszország]) (C-747/21 P),

a **Novolipetsk Steel PJSC (NLMK)** (székhelye: Lipetsk [Oroszország]) (C-747/21 P)

(képviselik őket: M. Krestiyanova avocate és N. Tuominen avocată)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. december 3-án benyújtott két fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: K. Blanck és J.-F. Brakeland, később: J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg])

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: M. L. Arastey Sahún tanácselnök, A. Prechal, a második tanács elnöke (előadó), és N. Wahl bíró,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2023. január 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezéseikben a PAO Severstal (C-747/21 P) az Európai Unió Törvényszéke 2021. szeptember 22-i Severstal kontra Bizottság ítéletének (T-753/16, nem tették közzé, a továbbiakban: Severstal kontra Bizottság ítélet [T-753/16], EU:T:2021:612), a Novolipetsk Steel PJSC (a továbbiakban: NLMK) (C-748/21 P) pedig a Törvényszék 2021. szeptember 22-i NLMK kontra Bizottság ítéletének (T-752/16, nem tették közzé, a továbbiakban: NLMK kontra Bizottság ítélet [T-752/16], EU:T:2021:611) (a továbbiakban együttesen: megtámadott ítéletek) hatályon kívül helyezését kéri, amelyekben e bíróság elutasította a Severstal, illetve az NLMK által a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2016. július 29-i (EU) 2016/1328 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 210., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) őket érintő részében való megsemmisítése iránti keresetüket.

Jogi háttér

- 2 Annak ellenére, hogy a 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül helyező és annak helyébe lépő, az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) a vitatott rendelet elfogadása előtt hatályba lépett, a 2014. január 15-i 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2014. L 18., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) által előírt anyagi jogi szabályok továbbra is alkalmazandók voltak a jelen egyesített ügyekben a szóban forgó dömping és kár meghatározására, mivel a vitatott rendelet elfogadásának alapjául szolgáló dömpingre és kárra vonatkozó vizsgálat a 2014. április 1. és 2015. március 31. közötti időszakra vonatkozott. Ugyanakkor, mivel e szabályok tartalma megegyezik a 2016/1036 rendeletben előírt vonatkozó szabályokkal, az utóbbiaknak a jelen fellebbezések alapjául szolgáló eljárások során történő alkalmazása vagy az azokra való hivatkozás semmiféle következménnyel nem jár.
- 3 Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése előírta:
„Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat [helyesen: közötti kapcsolat] vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a

termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére, vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely észszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen [helyesen: valamint a haszonkulcson] kiigazításokat kell végrehajtani a[z uniós] határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítandó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár a[z Unió] belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll [helyesen: de amelyeket olyan, a[z Unió] belül vagy azon kívül tevékenységet végző fél fizet meg, aki úgy tűnik, hogy az importőrrel vagy az exportőrrel kapcsolatban áll] vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az észszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot [helyesen: az értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a nyereséget fedező észszerű árrést].”

- 4 E rendelet 9. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az az által okozott kár, és az [Európai Unió] érdek[e] szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a[z Európai] Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Ha ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal megindítja. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbséget, de alacsonyabbnak kell lennie a különbségnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.”

- 5 Az említett rendelet 18. cikkének (1) bekezdése a következőket mondta ki:

„Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. [...]”

A jogviták előzményei

- 6 A jogvitáknak a megtámadott ítéletekben ismertetett előzményei a jelen ítélet szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.
- 7 A Severstal és az NLMK az orosz jog szerint bejegyzett, az acéltermékek, különösen a hidegen síkhengerelt acéltermékek gyártásának és forgalmazásának piacán tevékenységet folytató társaságok.
- 8 2015. május 14-én az Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL által benyújtott panaszt követően a Bizottság közzétette a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2015. C 161., 9. o.).

- 9 A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2014. április 1-jétől 2015. március 31-ig tartó időszakra terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2011. január 1. és 2015. március 31. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).
- 10 Miután a Severstal és az NLMK benyújtották a dömpingellenes kérdőívre adott válaszaikat, a Bizottság pedig helyszíni ellenőrző látogatásokat tett e vállalkozások és a velük kapcsolatban álló kereskedők helyiségeiben, ez utóbbi a 2015. október 30-i leveleiben tájékoztatta ezen vállalkozásokat arról a szándékáról, hogy az alaprendelet 18. cikkét kívánja alkalmazni, mivel az említett vállalkozások e válaszokban nem nyújtották be az előírt határidőn belül a szükséges információkat, és akadályozták a vizsgálat megfelelő lefolytatását azáltal, hogy az ellenőrző látogatás kezdetén nem bocsátották rendelkezésre a kért dokumentációt.
- 11 2015. november 13-án a Severstal és az NLMK külön levelekben elleneztek e cikk alkalmazását, és kifejezték arra irányuló szándékukat, hogy továbbra is együttműködnek.
- 12 2016. július 29-én a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amelynek 1. cikke előírta egyrészt, hogy végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre a Kínai Népköztársaságból, valamint az Oroszországi Föderációból származó, bizonyos KN-kódok alá tartozó, síkhengerelt, vasból vagy ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból – kivéve azonban a rozsdamentes acélból – készült, bármilyen szélességű, hidegen hengerelt (hidegen tömörített), de tovább meg nem munkált, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélküli termékek (a továbbiakban: az érintett termék), másrészt pedig hogy a Severstaltól származó behozatal esetében e vámtétel 34%-ban, az NLMK behozatala tekintetében pedig 36,1%-ban kerül megállapításra.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítéletek

- 13 A Törvényszék Hivatalához 2016. október 28-án benyújtott keresetleveleivel a Severstal, illetve az NLMK a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.
- 14 2017. május 31-i két végzésével a második tanács elnöke engedélyezte, hogy az Eurofer a Bizottság kérelmeinek támogatása végett a Severstal és az NLMK által indított eljárások mindegyikébe beavatkozzon.
- 15 Keresetük alátámasztása érdekében a Severstal hat, az NLMK pedig öt jogalapra hivatkozott. A jelen fellebbezések szempontjából csak a Severstal által a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) alapjául szolgáló ügyben felhozott első és hatodik jogalap, illetve az NLMK által az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) alapjául szolgáló ügyben felhozott második és ötödik jogalap Törvényszék általi értékelése releváns.
- 16 Ezen első, illetve második jogalappal a Severstal, illetve az NLMK lényegében azt rója fel a Bizottságnak, hogy az megsértette az alaprendelet 18. cikkét, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.) 6.8. cikkét, e megállapodás II. mellékletét és az arányosság elvét, valamint nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy e társaságok nem működtek vele együtt teljeskörűen, így pedig a rendelkezésre álló adatokat kellett figyelembe venni. A megtámadott ítéletekben a Törvényszék elutasította e jogalapokat, és lényegében megerősítette, hogy sem a Severstal, sem az NLMK nem bocsátotta rendelkezésre a Bizottság vizsgálatához szükséges valamennyi megbízható információt, így a Bizottság anélkül alkalmazhatta az alaprendelet 18. cikkét, hogy hibát követett volna el.

- 17 A jelen ítélet 15. pontjában hivatkozott hatodik, illetve ötödik jogalappal a Severstal, illetve az NLMK lényegében azt kifogásolta, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését és 9. cikkének (4) bekezdését, és nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el a kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása során. Előadják különösen, hogy a Bizottság észszerőtlen és túlzott mértékű haszonkulcsot állapított meg az uniós gazdasági ágazat tekintetében, és hogy hibát követett el, amikor a kárkülönbözet kiszámításához analógia útján az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését alkalmazta. A megtámadott ítéletekben a Törvényszék elutasította e jogalapokat, mivel úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a kár megszüntetéséhez szükséges mérték megállapítása során nem követett el hibát.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 18 A C-747/21. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Severstal azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a Severstal kontra Bizottság ítéletet (T-753/16);
 - érdemben bírálja el a jogvitát, ha a per állása azt megengedi;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli határozathozatalra;
 - a Bizottságot kötelezze a Bíróság előtti eljárás, valamint a Törvényszék előtti eljárás költségeinek a viselésére.
- 19 A C-748/21. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében az NLMK azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a Severstal kontra Bizottság ítéletet (T-752/16);
 - érdemben bírálja el a jogvitát, ha a per állása azt megengedi;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli határozathozatalra;
 - a Bizottságot kötelezze a Bíróság előtti eljárás, valamint a Törvényszék előtti eljárás költségeinek a viselésére.
- 20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság e két fellebbezést mint megalapozatlant utasítsa el, és a Severstalt és az NLMK-t kötelezze a költségek viselésére.
- 21 2022. szeptember 21-én a Bíróság elnöke felhívta a feleket, hogy foglaljanak állást a C-747/21. P. és a C-748/21. P. sz. ügyeknek az eljárás lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából történő esetleges egyesítéséről.
- 22 2022. szeptember 22-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy nincs kifogása ezen ügyek egyesítésével szemben. 2022. szeptember 28-i levelében a Severstal jelezte a Bíróságnak, hogy egyetért az ügyek ezen egyesítésével. Ugyanezen a napon kelt levelében az NLMK kifogást emelt az ügyeknek az eljárás lefolytatása céljából történő említett egyesítésével szemben, anélkül hogy e tekintetben indokolással szolgált volna.

- 23 A Bíróság az eljárási szabályzatának 54. cikke alapján 2022. október 18-án hozott határozatával az eljárás lefolytatása és az ítélethozatal céljából egyesítette a C-747/21. P. és a C-748/21. P. sz. ügyeket.
- 24 A Törvényszék a 2022. október 24-i levelében felhívta a feleket, hogy pervezető intézkedés keretében válaszoljanak a Bíróság által feltett bizonyos kérdésekre. A Bizottság 2022. november 24-én válaszolt ezekre a kérdésekre. A Severstal és az NLMK 2022. december 1-jén küldte meg válaszát.

A fellebbezésekről

- 25 Fellebbezéseik alátámasztása érdekében a Severstal, illetve az NLMK három jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első lényegében az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson, a bizonyítékok elferdítésén és tárgyilag pontatlan ténymegállapításokon, a második az e rendelet 9. cikke (4) bekezdésének alkalmazása és értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson, a harmadik pedig az említett rendelet 2. cikke (9) bekezdésének alkalmazása és értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul.
- 26 Mivel mind a Severstal, mind pedig az NLMK által felhozott jogalapok nagymértékben átfedik egymást, azokat együttesen kell megvizsgálni.

Az első fellebbezési jogalapokról

A felek érvei

- 27 Elsősorban, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, amikor a vitatott rendeletben anélkül értékelte e rendelkezésnek a Bizottság általi alkalmazását, hogy előzetesen állást foglalt volna abban a kérdésben, hogy az érintett termék készterméknek vagy félkész terméknek minősül-e. Márpedig az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése alkalmazásának ellenőrzési kritériumai az e kérdésre adott választól függenek. Ezenkívül a Törvényszék nem indokolta meg azt a döntését, hogy a szóban forgó termékeket félkész termékeknek minősítette, és tévesen a Bizottság által lefolytatott vizsgálatokra korlátozta a felülvizsgálatát. Ezen indokok alapján a Severstal vitatja a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 32., 56., 58. és 68. pontját, és az NLMK pedig az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 33., 50., 56., 79., 80. és 163. pontját.
- 28 Másodsorban, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletekben elferdítette a bizonyítékokat, és tárgyilag pontatlan ténymegállapításokat tett.
- 29 A Severstal különösen a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 70., 72., 80., 81., 83., 84., 90–94., 97. és 102. pontját vitatja, a következő érvekre hivatkozva:
- az ezen ítélet 70. és 81. pontjában szereplő értékelés, amely szerint a Bizottság nem tudta ellenőrizni, hogy a Severstal könyvelése pontosan tükrözi-e a nyersanyagok teljes beszerzési költségeit, a dömpingellenes kérdőívre adott válasza F-14b. mellékletére és a 11. sz. ellenőrzési dokumentumra tekintettel tartalmi szempontból pontatlan;

- az említett ítélet 72. pontjában szereplő értékelés, amely szerint a Severstal e válasz F-14 A mellékletében nem a Bizottság által elfogadott különböző termékkódokban (a továbbiakban: TK) szereplő költségtételek osztályozásának megfelelően jelentette be gyártási költségeit, tartalmi szempontból pontatlan, mivel ez a pont azt jelzi, hogy a helyszíni ellenőrző látogatás során a Severstal összehasonlította a saját osztályozását a Bizottság által kért termékkód-szerkezettel;
 - az ugyanezen ítélet 80. és 89. pontjában szereplő értékelés, amely szerint a Severstal nem bizonyította, hogy nem rendelkezik a szükséges adatokkal, téves, mivel bizonyította, hogy a nyersanyagköltségeket a SAP ERP belső számítógépes számviteli rendszere (a továbbiakban: SAP-rendszer) nem az érintett termékhez „rendelte”, hanem azokat minden egyes egyedi termelési kód esetében a gyártás minden egyes szakaszában „összevonták”,
 - a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 90–93. pontjában szereplő értékelés, amely szerint a Severstal két különböző felosztási kulcsot fogadott el a nyersanyagköltségek tekintetében, tárgyilag pontatlan, tekintettel a Bizottság 2015. szeptember 10-i levelére adott válaszára, amelyben bizonyos hiányosságok pótlására hívták fel, valamint a Severstal által a helyszíni ellenőrzés során benyújtott 16. sz. iratra.
- 30 Az NLMK vitatja az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 54–57., 68., 77–79. pontját, azzal az indokkal, hogy a Törvényszék e pontokban a 23., 25., 28. és 34. sz. irattal összefüggésben elferdítette a bizonyítékokat, illetve tárgyilag pontatlan ténymegállapításokat tett.
- 31 Az NLMK különösen azt állítja, hogy a Törvényszéknek az ezen ítélet 55., 68. és 123. pontjában szereplő megállapításai elferdítik a 34. sz. iratban kifejtett tényállást. Így, ellentétben azzal, ami e pontokból kitűnik, ezen irat tartalmilag megegyezik a 23. sz. irattal, amelyet a helyszíni látogatás során kaptak meg és ellenőriztek, és amely a nem késztermékek mennyiségét és összköltségét tartalmazza. Következésképpen e tekintetben nem lehetett volna úgy tekinteni, hogy e 34. sz. dokumentum új információkat tartalmaz, sem pedig azt, hogy azt késedelmesen nyújtották be. Ezenkívül a Bizottság az említett 34. sz. dokumentumot kizárólag a teljes mennyiségek és összegek meghatározására használta fel, nem pedig arra a célra, nevezetesen az információk kódok szerinti bontására, amelyre azt kérték. Az ilyen felhasználás eredményeképpen a Bizottság hibát követett el a számítások összevetésének értékelése során, és arra az abszurd következtetésre jutott, hogy az NLMK többet értékesített, mint amennyit gyártott.
- 32 Az NLMK az említett ítélet 81. és 116. pontját is vitatja, arra tekintettel, hogy a Törvényszék e pontokban szereplő értékelésével ellentétben megfelelő, teljes körű és ellenőrizhető információkat szolgáltatott. Az NLMK szerint a 23. és a 34. sz. iratban szolgáltatott információk vizsgálata lehetővé tette annak megállapítását, hogy az NLMK által végzett összehasonlításokat alátámasztják a SAP-rendszerből származó, a helyszíni látogatások során ellenőrzött bizonyítékok, hogy a magyarázatok logikusak és ellentmondásmentesek voltak, és hogy azok egy integrált acélmű összetett számviteli struktúráját tükrözték. A Bizottság nem értette meg, hogy a mennyiségek nélküli költségek (amelyek levonására már korábban sor került) további levonása szükséges az újrahasználatos hulladék, vagyis a fémhulladék előállítási költségének azon piaci értékhez igazításához, amelyen e fémhulladékot a termelésbe helyezik. E félreértésből ered azon téves következtetés, amely szerint először is többet értékesített, mint amennyit termelt, másodszor pedig hogy az adatok kevésbé voltak megbízhatóak.
- 33 A Bizottság úgy véli, hogy az első jogalapok elfogadhatatlanok, mivel a tények Bíróság általi újbóli vizsgálatára irányulnak, az ezt meghaladó részükben pedig megalapozatlanok.

A Bíróság álláspontja

- 34 Elsősorban, amennyiben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, mivel mielőtt értékelte volna e rendelkezésnek a Bizottság által a vitatott rendeletben való alkalmazását, nem vizsgálta és nem is indokolta meg az érintett termék késztermékként vagy félkész termékként való minősítését, miközben az említett rendelkezésben előírt szükséges információk ellenőrzésére vonatkozó kritériumok e minősítéstől függően eltérnek, a Bizottságnak az e kifogás elfogadhatóságával kapcsolatos kifogásait el kell utasítani. A Bizottság által előadottakkal ellentétben ugyanis az említett kifogás jogi, nem pedig ténybeli kérdést vet fel, mivel az az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozó kritériumokra vonatkozik.
- 35 Ugyanezen kifogás megalapozottságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a rendelkezésére álló adatok alapján tegye meg a dömpingre és a kárra vonatkozó ténymegállapításait, ha az érdekelt fél nem működik együtt a dömpingellenes vizsgálatban, és megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja.
- 36 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az e rendelkezésben említett „szükséges információk” fogalma az érintett felek birtokában lévő azon információknak felel meg, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások megtételével megfelelően lefolytassa a dömpingellenes vizsgálatot (lásd ebben az értelemben: 2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China], C-61/16 P, EU:C:2017:968, 47–49. és 57. pont).
- 37 Másfelől a Bíróság pontosította, hogy azt az értékelést, amely lehetővé teszi annak meghatározását, hogy egy adott információ az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „szükséges információnak” minősül-e, vagy sem, nem elvontan, hanem az egyes vizsgálatok sajátos körülményeire figyelemmel kell értékelni (2017. december 14-i EBMA kontra Giant [China] ítélet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 49. pont).
- 38 Ebből az következik, hogy ezen értékelést eseti alapon kell elvégezni, figyelemmel arra, hogy az ilyen információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára a dömpingellenes vizsgálatainak megfelelő lefolytatását.
- 39 Így az egyes vizsgálatok konkrét körülményeitől függetlenül ugyanaz a releváns kritérium alkalmazandó annak megítélésére, hogy az érdekelt fél birtokában lévő információ az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében szükséges-e. Ugyanis minden esetben azt kell meghatározni, hogy ez az információ alkalmas-e arra, hogy a Bizottság a szóban forgó dömpingellenes vizsgálat során megfelelő ténymegállapításokat tehessen. Az érintett termék késztermék vagy félkésztermék jellege tehát nem befolyásolhatja az ezen rendelkezés alkalmazására vonatkozó értékelési szempontot.
- 40 Ezenkívül, amennyiben a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ítélet indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2018. december 13-i Európai Unió kontra Kendrion ítélet, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 41 Márpedig a fellebbezők állításával ellentétben a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 46–102. pontjának és az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 38–91. pontjának olvasatából kitűnik, hogy a Törvényszék kellően kifejtette azokat az okokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a vitatott rendelet elfogadásához vezető eljárásban helyben kell hagyni az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Severstalra és az NLMK-ra történő alkalmazását. Az okok ezen kifejtése lehetővé teszi a fellebbezők számára, hogy megismerjék a Törvényszék határozatának indokait, a Bíróság számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét.
- 42 Következésképpen mint megalapozatlant el kell utasítani a fellebbezők azon kifogását, amely szerint a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, mivel annak értékelése előtt, hogy a Bizottság a vitatott rendeletben e rendelkezést alkalmazta-e a fellebbezőkre, nem vizsgálta és nem is indokolta meg az érintett termék félkész terméknek minősítését.
- 43 Másodsorban, amennyiben a Severstal a Bizottság mérlegelési jogkörének bírósági felülvizsgálatára hivatkozik, és úgy véli, hogy a jelen ügyben a Törvényszék helytelenül értelmezte és alkalmazta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, azáltal hogy túlzott mértékben szűkítette a Bizottság vizsgálatára vonatkozó felülvizsgálatának terjedelmét, meg kell állapítani, hogy a Severstal nem fejt ki kellőképpen a Törvényszék állítólagos téves jogalkalmazását. Ebből következően e kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 44 Harmadsorban, amennyiben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék elferdített bizonyos bizonyítékokat, és tárgyilag pontatlan ténymegállapításokat tett, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikke első bekezdésének megfelelően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat.
- 45 Fellebbezés esetén tehát a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, továbbá a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít (2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 A Törvényszék az ilyen kizárólagos hatáskört az általa tett ténymegállapítások tárgyi pontatlanságára és az elé terjesztett bizonyítékok elferdítésére figyelemmel gyakorolja. A fellebbezés keretében ugyanis a Bíróság felülvizsgálati jogköre a tényállás megállapítása tekintetében a ténymegállapításoknak az ügy irataiból következő tárgyi pontatlanságára, a tényállás értékelése tekintetében pedig az e bizonyítékok Törvényszék által való elferdítésére terjed ki (lásd ebben az értelemben: 2004. január 6-i BAI és Bizottság kontra Bayer ítélet, C-2/01 P és C-3/01 P, EU:C:2004:2, 47. pont; 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie azokat a bizonyítékokat, amelyeket ez utóbbi elferdített, és bizonyítania kell azon vizsgálat során elkövetett hibákat, amelyek a Törvényszéket álláspontja szerint erre vezették. Másfelől az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az elferdítésnek

nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanez vonatkozik a fellebbező által hivatkozott ténymegállapítások tárgyi pontatlanságára is.

- 48 A C-747/21. P. sz. ügyben a Severstal először is azt állítja, hogy a Törvényszék a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 70. és 81. pontjában tárgyilag pontatlan ténymegállapítást tett, rámutatva arra, hogy a Bizottság nem tudta ellenőrizni, hogy a Severstal könyvelése pontosan tükrözi-e a nyersanyagok teljes beszerzési költségeit, és hogy azokat ténylegesen befoglalták-e az érintett termék előállítási költségeibe, mivel a dömpingellenes kérdőívre adott válaszában „Eredeti költségekre vonatkozó táblázat” címet viselő F-14b melléklete és a Bizottság iratainak listáján „A rendes költségek és a SAP-rendszer közelítése” címen szerepeltetett 11. sz. ellenőrzési dokumentum e nyersanyagok teljes költsége tekintetében szolgált bizonyítékkal.
- 49 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 70. és 81. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék értékelése azon alapul, hogy nem vitatott, hogy a bejelentett költségek kizárólag az érintett termék „értékesítésével” összefüggő költségeket foglaltak magukban, a belső felhasználásra szánt termékek ilyen költségeit azonban nem. Márpedig ezen F-14b mellékletből nem tűnik ki egyértelműen, hogy e bejelentett költségek tartalmazták-e a belső felhasználású termékek költségeit, és hogy ennél fogva ez utóbbi költségek ellenőrizhetők voltak-e. Ami a 11. sz. ellenőrző iratot illeti, amelyet a Bizottság iratainak listáján állítólág „A rendes költségek és a SAP-rendszer közelítése” címen szerepeltettek, a Severstal ilyen iratot nem nyújtott be, és e listával összefüggésben semmilyen pontosítással nem szolgált. Ezenkívül ez az irat nem szerepel a T-753/16. sz. ügyben a felek beadványai mellékleteinek leírásaiban. Ennél fogva a Severstal nem bizonyította, hogy nyilvánvaló volt, hogy az említett iratban szereplő költségek magukban foglalták a belső felhasználású termékek költségeit.
- 50 Másodszor, amennyiben a Severstal előadja, hogy a Törvényszék által a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 72. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint a Severstal nem a dömpingellenes kérdőívre adott válasz F-14 A mellékletében tüntette fel a gyártási költségeit a Bizottság által elfogadott különböző TK-kban szereplő költségtételek osztályozásának megfelelően, tárgyilag pontatlan, mivel e pontban az szerepel, hogy a Severstal a helyszíni ellenőrző látogatás során összehasonlította a saját osztályozását a Bizottság által kért TK szerkezetével, meg kell jegyezni, hogy a Severstal csonkán idézi az említett pontot. Ez utóbbi ugyanis pontosítja, hogy az e látogatás során szolgáltatott információk „mindazonáltal – amint azt a felperes a tárgyaláson megerősítette – az »értékesített« termékek gyártási költségeire korlátozódnak, kizárva a vállalkozásnál feldolgozott termékek gyártási költségeit”. Ebből az következik, hogy a Severstal ténylegesen nem jelentette be valamennyi gyártási költségét a Bizottság által elfogadott különböző TK-kban szereplő költségtételek osztályozásának megfelelően, és nem bizonyított, hogy a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 72. pontjában szereplő megállapítások tárgyilag pontatlanok lennének.
- 51 Harmadszor, amennyiben a Severstal vitatja az ezen ítélet 80. és 89. pontjában szereplő azon értékelést, amely szerint nem bizonyította, hogy nem álltak rendelkezésére a szükséges adatok, ezt a kifogást el kell utasítani, mivel a Severstal nem fejt ki kellőképpen a szóban forgó tárgyi pontatlanságokat, illetve azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Törvényszék e tekintetben elferdített.

- 52 Negyedszer, amennyiben a Severstal azzal az indokkal vitatja az említett ítélet 90–93. pontjában szereplő értékeléseket, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy két különböző felosztási kulcsot fogadott el a nyersanyagköltségek tekintetében, és jogellenesen hagyta jóvá az érintett termék gyártási költségei vonatkozásában tett kiigazításokat, meg kell állapítani, hogy a Severstal valójában a tények és bizonyítékok újbóli értékelését kéri, anélkül hogy kellően pontosan megjelölné azokat a tárgyi pontatlanságokat, illetve a bizonyítékok azon elferdítését, amelyeket a Törvényszéknek felrónak, vagy bizonyította volna azokat az elemzési hibákat, amelyek megítélése értékelésében ezen elferdítésekhez vezettek. Ennek vitatása ennél fogva elfogadhatatlan.
- 53 Végül, ötödször, amennyiben a Severstal ugyanezen ítélet 94., 97. és 102. pontját vitatja, meg kell állapítani, hogy nem fejt ki azokat az indokokat, amelyek alapján az e pontokban szereplő értékelések jogilag tévesek, így ennek vitatása szintén elfogadhatatlan.
- 54 A C-748/21. P. sz. ügyben az NLMK úgy véli, hogy a Törvényszék az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 55., 68. és 123. pontjában elferdítette a bizonyítékokat, amikor lényegében úgy ítélte meg, hogy nem szolgáltatott információkat sem az érintett késztermék, sem pedig az érintett félkész termék teljes gyártási mennyiségére és összköltségére vonatkozóan, miközben ezen információk szerepelnek a 23. és a 34. sz. iratban, amelyeket a helyszíni ellenőrzés során nyújtottak be a Bizottsághoz.
- 55 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint az az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 54. pontjából kitűnik – az NLMK nem vitatta, hogy a dömpingellenes kérdőívre adott válaszában nem jelentette be az érintett termék teljes termelési mennyiségét. Amint azt a Bizottság – anélkül, hogy ezt bárki vitatta volna – kifejti, azt követően jutott e megállapításra, hogy a helyszíni ellenőrző látogatás során benyújtották a 23. sz. iratot annak érdekében, hogy ellenőrizze a gyártás alatt álló termékek készleteinek változásaihoz kapcsolódó azon költségek levonását, amelyekről kiderült, hogy olyan félkész termékeket érintettek, amelyek mennyisége nem szerepelt e válaszban. E megállapítást követően a Bizottság felkérte az NLMK-t, hogy a vizsgálat tárgyát képező félkész termékre vonatkozóan terméktípusonként bocsássa rendelkezésére a költségadatokat. E kérésre válaszul az NLMK e látogatás végén benyújtotta a 34. sz. iratot. A 23. és a 34. sz. irat tartalma részben átfedi egymást, mivel mindkét irat az érintett késztermék és félkész termék mennyiségére és előállítási teljes költségére vonatkozó adatokat tartalmaz. Különböznek azonban abban, hogy a 34. sz. irat félkész terméktípusonként a költségre és a mennyiségre vonatkozó adatokat is magában foglal.
- 56 A Törvényszék ugyanakkor nem ferdíti el ezeket az iratokat, amikor először is az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 68. pontjában úgy ítéli meg, hogy a 34. sz. iratot késedelmesen nyújtották be, hogy azt a helyszíni látogatást követően nem lehetett ellenőrizni, és hogy az nem a 23. sz. iratban megadott információk termelési kód szerinti pusztán bontásának minősül, hanem azt más összefüggésben terjesztették elő annak érdekében, hogy összeegyeztessék a dömpingellenes kérdőívre adott válaszában bejelentett, a gyártás alatt álló termékeknek tulajdonítható készletváltozásokra vonatkozó költséglevonásokat, másodszor, amikor ezen ítélet 55. pontjában kijelentette, hogy a 34. sz. iratban szereplő információk nem orvosolták az NLMK mulasztását, aki nem jelentette be az érintett termék egészére vonatkozó teljes termelést és kapacitást, azonban lehetővé tették a Bizottság számára annak bizonyítását, hogy az NLMK által bejelentett termelési adatok következetlenek, mivel azokban kimondásra került, hogy az NLMK összességében véve magasabb értékesítési mennyiséget jelentett be, mint amelyet a gyártás lehetővé tett, figyelembe véve az általa megadott készletváltozásokat, selejtet és hulladékot, harmadszor pedig amikor az említett ítélet 123. pontjában azt állapítja meg, hogy az NLMK sem

az e válaszban már szereplő információk, sem pedig a helyszínen összegyűjtött dokumentumokban szereplő információk révén nem tudta alátámasztani azon érveit, amelyek szerint az értékesített mennyiségekre vonatkozó adatait figyelembe kellett volna venni.

- 57 A Törvényszék ilyen értékelései ugyanis a 23. és 34. sz. iratok bizonyító erejére vonatkoznak, tekintettel az azokban foglalt adatoknak a Bizottság által azt követően végzett ellenőrzésére, hogy azokat a vitatott rendelet elfogadásához vezető közigazgatási eljárás során benyújtották. Márpedig ezek az értékelések ténybeli értékelések, amelyek – az elferdítésük esetét kivéve – nem tartoznak a Bíróság által a fellebbezés keretében gyakorolt felülvizsgálat körébe.
- 58 Ehhez hasonlóan az NLMK tévesen hivatkozik arra, hogy az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 81. és 116. pontjában a Törvényszék elferdítette az NLMK által a selejt és a hulladék kettős levonásával összefüggésben szolgáltatott információkat, amikor úgy ítélte meg, hogy ezek az információk nem megbízhatóak. Az NLMK az érveivel ugyanis a ténybeli elemek Törvényszék általi értékelésének megkérdőjelezésére szorítkozik, anélkül hogy bizonyítaná, hogy bármilyen elferdítés történt, vagy hogy tárgyilag pontatlan ténymegállapítások állnának fenn.
- 59 Végül, amennyiben az NLMK a kifogásainak alátámasztása érdekében a 25. és 28. sz. iratra hivatkozik, meg kell állapítani, hogy nem fejt ki, hogy e bizonyítékok tartalmát milyen okokból ferdítették el.
- 60 A fentiekre tekintettel a fellebbezőknek a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésére és az általa tett ténymegállapítások tárgyi pontatlanságára alapított kifogásait el kell utasítani.
- 61 Következésképpen az első jogalapokat el kell utasítani.

A második fellebbezési jogalapokról

A felek érvei

- 62 A Severstal és az NLMK azt állítja, hogy a Törvényszék a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 243–257. pontjában, illetve az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 209–223. pontjában hibákat követett el az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének a Bizottság általi alkalmazása vonatkozásában tett értelmezése és felülvizsgálata során, valamint azáltal, hogy nem válaszolt érveikre. Ezenkívül úgy vélik, hogy a Törvényszék az általuk e tekintetben előadott érvekre tekintettel megsértette az indokolási kötelezettségét.
- 63 A fellebbezők különösen azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megerősítette, hogy a Bizottság a pénzügyi világválság miatt e 9. cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából a 2008-as évet tekinthette az uniós gazdasági ágazat célhaszonkulcsának megállapítása szempontjából a legaktuálisabb reprezentatív évnak, miközben ez az év nem képezte részét a figyelembe vett időszaknak. A jelen ügyben az említett év túlságosan távoli ahhoz, hogy azt reprezentatívnak lehessen tekinteni, és annak kiválasztása az említett 9. cikk (4) bekezdésének téves alkalmazásából ered.
- 64 Ezenkívül a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék megsértette a bizalomvédelem elvét, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottságot a szóban forgó haszonkulcs megállapításával összefüggésben nem köthette a legaktuálisabb reprezentatív év meghatározása érdekében figyelembe vett időszak.

- 65 Egyébiránt a 2008. évnek a pénzügyi válság miatt az e haszonkulcs meghatározása érdekében történő kiválasztása összeegyeztethetetlen az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 151. és 152. pontjában, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 185. és 186. pontjában szereplő értékelésekkel. E pontokban ugyanis a Törvényszék nem válaszolt a fellebbezők azon érveire, amelyek e válságnak az uniós gazdasági ágazat termelési költségei értékelése során az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár értékelése érdekében történő figyelembevételére vonatkoztak. Így a Törvényszék önkényesen erősítette meg a Bizottság azon megközelítését, amely szerint az említett válságot az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben az uniós gazdasági ágazat célhaszonkulcsának megállapítása, nem pedig e kár értékelése során kell figyelembe venni. Márpedig e haszonkulcs nem felel meg annak a haszonkulcsnak, amely kívánatos lenne az uniós gazdasági ágazat fennmaradásának és/vagy a tőke megfelelő megtérülésének biztosítása érdekében valamely olyan külső esemény bekövetkezését követően, mint a globális pénzügyi válság.
- 66 A felperesek elsődlegesen előadják, hogy a pénzügyi válság olyan tényező lehet, amelyet az említett kár kiszámítása során figyelembe kell venni, így az érintett országokból származó behozatalt nem lehet az egyetlen olyan releváns tényezőnek tekinteni, amely az uniós gazdasági ágazatot ért kárt okozta. A Törvényszék azáltal, hogy nem válaszolt ezekre az érvekre, nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette az indokolási kötelezettségét.
- 67 Másodlagosan azt állítják, hogy jóllehet a pénzügyi válság nem minősül olyan releváns tényezőnek, amelyet figyelembe kell venni az e kár és e behozatok közötti okozati összefüggés értékelése során, a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy a Bizottság nem választhatta referenciaévként a 2008-as évet az uniós gazdasági ágazat haszonkulcsának kiszámításához.
- 68 A Bizottság úgy véli, hogy a második jogalapok hatástalanok, amennyiben az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 151. és 152. pontjára, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 185. és 186. pontjára vonatkoznak, az ezt meghaladó részükben pedig megalapozatlanok.

A Bíróság álláspontja

- 69 Második jogalapjukban a fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék egyrészt az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, másrészt pedig megsértette a bizalomvédelem elvét, valamint az indokolási kötelezettségét azzal, hogy az uniós gazdasági ágazat célhaszonkulcsának megállapítása céljából a legaktuálisabb reprezentatív évként nem a figyelembe vett időszak részét képező valamely évet, hanem a 2008-as évet vette figyelembe.
- 70 Elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre főszabály szerint az első fokon megtárgyalt jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (2017. szeptember 12-i Anagnostakis kontra Bizottság ítélet, C-589/15 P, EU:C:2017:663, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a fellebbezők azon érvét, amely szerint megsértették a bizalomvédelem elvét azáltal, hogy az uniós gazdasági ágazat célhaszonkulcsának megállapítása céljából a 2008. évet választották a legaktuálisabb reprezentatív évné, első alkalommal a fellebbezés szakaszában terjesztették elő. Következésképpen ez az érv elfogadhatatlan.

- 71 Másodsorban, hatástalannak kell nyilvánítani a fellebbezők arra alapított érveit, hogy a Törvényszék az uniós gazdasági ágazatot ért kár, valamint az uniós gazdasági ágazat és a szóban forgó behozatalok közötti okozati összefüggés értékelése során megtagadta a pénzügyi válság hatásainak figyelembevételét, amint az az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 151. és 152. pontjából, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 185. és 186. pontjából kitűnik. A Törvényszék ugyanis az NLMK által az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) alapjául szolgáló ügyben felhozott harmadik és negyedik jogalap, valamint a Severstal által a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) alapjául szolgáló ügyben felhozott negyedik és ötödik jogalap vizsgálata során értékelte e kárt és ezen okozati összefüggést. E jogalapok Törvényszék általi vizsgálata azonban nem képezi a jelen fellebbezések tárgyát. Következésképpen a fellebbezőknek a megtámadott ítéletek e pontjai ellen irányuló érvei – megalapozottságuktól függetlenül – semmiképpen nem eredményezhetik ezen ítéletek hatályon kívül helyezését. Ugyanezen indokok alapján a fellebbezők arra alapított kifogásait is hatástalannak kell nyilvánítani, hogy a Törvényszék nem indokolta meg azon érveik elutasítását, amelyek a pénzügyi válságnak az említett kár és az okozati összefüggés értékelésére gyakorolt hatásaira vonatkoznak.
- 72 Harmadsorban, ami a fellebbezők azon állításait illeti, amelyek szerint a Törvényszék az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés utolsó mondata az „alacsonyabb vám szabályát” fogalmazza meg, amely szerint a dömpingellenes vám összegének a megállapított dömpingkülönbsétnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár elhárításához.
- 73 Így, amint arra a főtanácsnok az indítványának 52. pontjában rámutatott, e szabály célja annak elkerülése, hogy a kivetett dömpingellenes vám meghaladja a dömpingelt behozattal okozott kár megszüntetéséhez szükséges mértéket. Az ilyen szabály a dömpingellenes vámok jellegére és céljára tekintettel indokolt, amely vámok nem szankcióknak és nem is az elszenvedett károk helyreállítására irányuló kompenzációs intézkedéseknek, hanem a dömpingelt behozatalból eredő tisztességtelen versennyel szembeni védelmi intézkedésnek minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2000. október 3-i Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. pont). E vámok célja csupán az, hogy megakadályozzák, illetve gazdasági szempontból érdekeltenebbé tegyék a dömpingelt termékek behozatalát, és így helyreállítsák az e dömping által a nemzeti piacon okozott egyensúlyhiányt.
- 74 A vitatott rendelet (175) preambulumbekkezdéséből és 1. cikkéből kitűnik, hogy a Bizottság az említett szabályt alkalmazta, amikor az érintett terméknek a Severstal általi behozatala tekintetében 34%-ban, az NLMK általi behozatala tekintetében pedig 36,1%-ban állapította meg a végleges dömpingellenes vámtételeket. E vámtételek kiszámításához a Bizottság az úgynevezett „áralakítási” módszert alkalmazta. E módszer alapján a kárkülönbséget a dömpingelt behozatal árának az uniós gazdasági ágazat irányával való összehasonlításával kell kiszámítani. Ez utóbbi ár megfelel annak az árnak, amelyet e gazdasági ágazat ezen behozatal hiányában az uniós piacon észszerűen elvárhatna. Az ilyen hipotetikus ár megállapításához egy nyereségszintet kell hozzáadni az uniós gazdasági ágazat termelési költségeihez. Ez a nyereségszint annak a haszonkulcsnak felel meg, amelyet az uniós gazdasági ágazat rendes piaci körülmények között észszerűen elvárhatna.
- 75 Az említett módszer alkalmazásával a Bizottság figyelembe vette az uniós gazdasági ágazat által 2008-ban alkalmazott haszonkulcsot. A Bizottság szerint a jelen ügyben az uniós gazdasági ágazat nyereségszintjének megállapítása szempontjából ez az év minősült a legaktuálisabb reprezentatív évnek, mivel a Bizottság vizsgálatából kitűnt, hogy először is a teljes figyelembe vett időszak alatt

jelentős mennyiségű alacsony árú behozatalra került sor, amely kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére, másodszor pedig a 2009-es és 2010-es évet a pénzügyi válságra tekintettel nem lehetett úgy tekinteni, hogy azok rendes versenyfeltételeket tükröznek (lásd ebben az értelemben a vitatott rendelet 154–157. pontját). Az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 217–223. pontjában és a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 251–257. pontjában a Törvényszék jóváhagyta a Bizottság ezen megközelítését.

- 76 A felperesek érveire tekintettel mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az alaprendelet által az alacsonyabb vám szabályában említett kárkülönbözet kiszámítására előírt módszer hiányában a Bizottság széles mérlegelési mozgásterrel rendelkezik az ilyen számítási módszer megválasztását illetően. A Bizottság ugyanakkor továbbra is köteles e mérlegelési mozgásteret az uniós jogrend által a közigazgatási eljárásokban biztosított garanciák tiszteletben tartása mellett gyakorolni, és gondoskodni arról, hogy választása előre látható eredményekhez vezessen.
- 77 A jelen ügyben az irányáron alapuló módszer kiválasztásával a Bizottság nem lépte túl az említett mérlegelési mozgásteret. Ugyanis, amint arra a Törvényszék az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 214. pontjában és a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 248. pontjában helyesen rámutatott, a kárkülönbözet meghatározása érdekében az uniós gazdasági ágazat tényleges értékesítési árai helyett az irányár alkalmazása lehetővé teszi a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazat eladási áaira gyakorolt leszorító hatás figyelembevételét. Márpedig e leszorító hatás figyelembevétele hozzájárul az e módszer alkalmazásával elért eredmények valószínűségéhez.
- 78 Továbbá, amennyiben a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését, amikor az uniós gazdasági ágazat nyereségszintjének megállapításához a legaktuálisabb reprezentatív évként olyan évet választott, amely nem része a figyelembe vett időszaknak, meg kell állapítani, hogy – amint azt a Törvényszék az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 218. pontjában és a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 252. pontjában lényegében megállapította – mivel az alaprendelet nem ír elő módszert a célhaszonkulcs megállapítására, a Bizottság annak meghatározása tekintetében is mérlegelési mozgásterrel rendelkezik.
- 79 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az uniós gazdasági ágazat célhaszonkulcsának megállapítása arra irányul, hogy a lehető leghitelesebb módon tükrözze azt a nyereséget, amelyet ezen gazdasági ágazat rendes piaci körülmények között elérhetett volna, annak érdekében, hogy a kivetendő dömpingellenes vámok az e vámok jelen ítélet 73. pontjában említett jellegének és céljának megfelelően kerüljenek meghatározásra, anélkül hogy túllépnék az uniós piacon a dömpingelt behozatal által okozott egyensúlyhiány helyreállításához szükséges mértéket.
- 80 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 55. pontjában lényegében rámutatott, a nyereségszint meghatározásának legaktuálisabb évére vonatkozó adatok nem származhatnak a figyelembe vett időszakból, ha ezek az adatok nem teszik lehetővé, hogy megfelelő képet adjanak arról, hogy a vizsgálatot követő időszakban mi szükséges a tisztességes verseny helyreállításához. Amint azt a Törvényszék az 1999. október 28-i EFMA kontra Tanács ítéletben (T-210/95, EU:T:1999:273, 60. pont), amelyre helyesen hivatkozott az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 215. és 218. pontjában, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 249. és 252. pontjában kimondta, az irányár kiszámításához figyelembe veendő haszonkulcsnak meg kell felelnie azon haszonkulcsnak, amelyre az uniós gazdasági ágazat rendes

versenyfeltételek mellett, dömpingelt behozatal hiányában észszerűen számíthatna, mivel az ilyen haszonkulcs megválasztása hozzájárul ahhoz, hogy a dömpingellenes vámok kivetése a vizsgálatot követő időszakban helyreállítsa a tisztességes versenyt.

- 81 Ebből következően a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy értelmezte az alacsonyabb vámnak az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésében foglalt szabályát, hogy az lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az áralakítási módszer alkalmazásával az uniós gazdasági ágazat nyereségszintjének megállapításához legaktuálisabb reprezentatív évként olyan évet vegyen figyelembe, amely nem része a figyelembe vett időszaknak, annak biztosítása érdekében, hogy a nyereség megfeleljen annak a nyereségnek, amelyre az uniós gazdasági ágazat rendes versenyfeltételek mellett, dömpingelt behozatal hiányában észszerűen számíthatna.
- 82 Másfelől, mivel a felek nem vitatják azon ténybeli értékeléseket, amelyek szerint, először is, az érintett országokból a teljes figyelembe vett időszak alatt jelentős mennyiségű alacsony árú behozatalra került sor, másodszor, a gazdasági világválság 2009-től kezdődően súlyosan érintette az ágazatot, harmadszor pedig, a 2005 és 2008 közötti éveket erős verseny jellemezte, anélkül azonban, hogy ezen időszakban kivételesen kedvező piaci körülmények álltak volna fenn, a Törvényszék ezen értékelések alapján az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 219–222. pontjában és a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 253–256. pontjában minősíthette a 2008-as évet a legaktuálisabb reprezentatív évné, anélkül hogy az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének alkalmazása során tévesen alkalmazta volna a jogot.
- 83 Végül, amennyiben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem indokolta megfelelően a megtámadott ítéleteket azon okokkal összefüggésben, amelyek miatt elutasította az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének téves értelmezésén vagy alkalmazásán alapuló kifogásaikat, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 40. pontjában kifejtésre került – az indokolási kötelezettség megköveteli, hogy a szóban forgó ítéletből a Törvényszék érvelésének olyan világosan és félreérthetetlenül kell kitűnnie, hogy lehetővé tegye az érintettek számára a meghozott határozat indokainak megismerését, és azt, hogy a Bíróság gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét. Márpedig az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 217–223. pontja és a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 251–257. pontja kellőképpen kifejti azokat az okokat, amelyek miatt a Törvényszék elutasította a fellebbezők azon kifogásait, amelyek az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben a nyereségszint meghatározásához a legaktuálisabb reprezentatív év Bizottság által való kiválasztására vonatkoztak.
- 84 A fenti indokok összességére tekintettel a második jogalapokat el kell utasítani.

A harmadik fellebbezési jogalapokról

A felek érvei

- 85 A fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a Bizottság által a vitatott rendeletben követett azon megközelítést, amely szerint az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár értékelése során az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése analógia útján alkalmazható az exportáló gyártóhoz kapcsolódó viszonteladók exportárának meghatározására. E tekintetben a Severstal a Törvényszék Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 260–272. pontjában szereplő értékeléseire, az NLMK pedig a Törvényszék NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 226–239. pontjában szereplő értékeléseire hivatkozik.

- 86 A felperesek szerint az exportáló gyártóval kapcsolatban álló társaságok általi áralákínálás értékelése során figyelembe veendő exportár az uniós határon az első független vevő részére ténylegesen kiszámlázott CIF (költségek, biztosítás és fuvardíj fizetve) exportár, anélkül hogy az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazása alapján ezt az árat az értékesítési, igazgatási és más általános költségek (SGA-költségek), valamint az észszerű nyereség figyelembevételével kiigazítanák. Az említett ár ugyanis a szóban forgó behozatal és az uniós gazdasági ágazat hasonló terméke közötti árversenyt tükrözi. Ezzel szemben az ilyen kiigazítás mesterséges kárkülönbözet megállapításához vezetne, továbbá az importárak és az uniós árak összehasonlítását vonná maga után, amelyek nem azonos kereskedelmi szinten helyezkednek el.
- 87 Érvelésük alátámasztására a felperesek a Törvényszék 2011. november 30-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság ítéletére (T-107/08, EU:T:2011:704), a 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítéletére (T-301/16, EU:T:2019:234), valamint a 2020. április 2-i Hansol Paper kontra Bizottság ítéletére (T-383/17, nem tették közzé, EU:T:2020:139), továbbá Pikamäe főtanácsnok Bizottság kontra Hansol Paper ügyre vonatkozó indítványára (C-260/20 P, EU:C:2022:13) hivatkoznak.
- 88 Másfelől a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel nem vette figyelembe a 2020. április 2-i Hansol Paper kontra Bizottság ítéletet (T-383/17, nem tették közzé, EU:T:2020:139), amelyre a Törvényszék előtti eljárás során hivatkoztak.
- 89 A Bizottság úgy véli, hogy a harmadik jogalapokat mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 90 Elsősorban, amennyiben a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazását, amelyet a Bizottság az exportáló gyártóval kapcsolatban álló viszonteladók exportárának meghatározása érdekében végzett az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár értékelése során, meg kell állapítani, hogy a Bíróság a 2022. május 12-i Bizottság kontra Hansol Paper ítéletében (C-260/20 P, EU:C:2022:370) kimondta, hogy az ilyen analógia útján történő alkalmazás nem minősül téves jogalkalmazásnak.
- 91 A Bíróság ugyanis kimondta, hogy mivel az áralákínálás fennállásának vizsgálata gazdaságilag összetett kérdés, amelyre vonatkozóan az alaprendelet semmilyen különös módszert nem ír elő, a Bizottság e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, így az áralákínálás vizsgálata céljából elképzelhető az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti árképzési módszer analógia útján történő alkalmazása, amennyiben ez a módszer az alaprendeletben előírt jogi keretbe illeszkedik, és nem vezet nyilvánvalóan téves eredményre (lásd ebben az értelemben: 2022. május 12-i Bizottság kontra Hansol Paper ítélet, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 99. pont).
- 92 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 233. és 234. pontjában, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 266. és 267. pontjában megállapította, hogy a Bizottság e széles mérlegelési jogkör keretében úgy tekinthette, hogy az irányára vonatkozó árleszorítás-különbözet kiszámítása céljából a kapcsolt importőrök közvetítésével történő értékesítés esetén az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával kell meghatározni, mivel a Bizottság helyesen mutatott rá egyrészt arra, hogy e rendelkezés volt az egyetlen, amely iránymutatást nyújtott a megbízható exportár kiszámításához, amennyiben az

exportértékesítésekre kapcsolt importőrök közvetítésével került sor, másrészt pedig hogy az említett rendelkezés a transzferárak megbízhatatlanságának elvét tükrözi, amely mind a kárkülönbözet meghatározására, mind pedig a dömpingkülönbözet kiszámítására alkalmazható.

- 93 Másfelől a Bíróság pontosította, hogy az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének és 3. cikke (2) bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy a kárt a dömpingelt termék „Unióban történő szabad forgalomba bocsátása” során kell értékelni, ily módon az alákínálás kiszámítását főszabály szerint a dömpingelt behozatal szintjén kell elvégezni. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Bizottság jogszerűen járt el, amikor az érintett termék Unióban történő első szabad forgalomba bocsátásának szintjén az árak objektív összehasonlításának biztosítása érdekében ezen uniós határparitáson számított CIF-árat az SGA-költségek és az érintett termék független vevők részére történő továbbértékesítések alkalmazott árába épülő haszonkulcs levonásával képezte (lásd ebben az értelemben: 2022. május 12-i Bizottság kontra Hansol Paper ítélet, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 102. és 105. pont).
- 94 A Törvényszék ennél fogva nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az NLMK kontra Bizottság ítélet (T-752/16) 236. és 237. pontjában, valamint a Severstal kontra Bizottság ítélet (T-753/16) 269. és 270. pontjában először is megállapította, hogy a jelen ügyben indokolt annak értékelése, hogy a behozatal által okozott kár megszüntetéséhez elegendő-e az alacsonyabb vámtételt az „uniós határparitáson számított” exportárra alapítani, amely összehasonlítható szintűnek tekinthető az uniós „gyártelepi” árral, vagyis az uniós gazdasági ágazat első független vevővel szemben alkalmazott irányárával, amelyet az érintett termék gyártelepi árszintjének kiszámítása érdekében csökkenteni kell az üzem elhagyása óta felmerülő olyan különböző költségekkel, mint a szállítási vagy biztosítási költségek, másodszor pedig az, hogy a jelen ügyben a kárkülönbözet kiszámításához viszonyítási pontként az „uniós határparitás” kereskedelmi szintjét alkalmazzák az első független vásárló esetében alkalmazott viszonteladói szint helyett, mind az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése, mind pedig e rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján igazolható.
- 95 A fenti értékeléseket nem kérdőjelezi meg a fellebbezőknek a Bíróság által pervezető intézkedés keretében feltett azon kérdésre adott válasza, amely arra vonatkozik, hogy a harmadik jogalapjaik értékelése szempontjából milyen következtetéseket kell levonni a 2022. május 12-i Bizottság kontra Hansol Paper ítéletből (C-260/20 P, EU:C:2022:370).
- 96 E válaszban ugyanis a felperesek lényegében úgy vélik, hogy a jelen egyesített ügyek tárgyát képező jogviták alapjául szolgáló tényállás eltér az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben felmerült tényállástól, ami igazolja, hogy az ezen ítéletben elfogadott megoldást ne alkalmazzák a jelen ügyben. Közelebbről, a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a fellebbezőkkel kapcsolatban álló kereskedők importőrként jártak el, így a Törvényszék nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor helyben hagyta az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének a jelen ügyben analógia útján való alkalmazását. Ez az érv ugyanakkor a Törvényszék ténybeli értékelését kérdőjelezi meg. Márpedig, amint az a jelen ítélet 44–46. pontjából kitűnik, az ilyen értékelésre – a bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – a Bíróság fellebbezés keretében gyakorolt felülvizsgálati jogköre nem terjed ki. Mivel nem hivatkoztak semmilyen elferdítésre, ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 97 Másodszor, amennyiben a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel nem vette figyelembe a 2020. április 2-i Hansol Paper kontra Bizottság ítéletében (T-383/17, nem tették közzé, EU:T:2020:139) szereplő értékeléseket, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a Törvényszéknek az ítéletei indokolására vonatkozó kötelezettsége nem értelmezhető úgy, hogy ez utóbbi köteles részletekbe menően válaszolni a fellebbező minden egyes érvére (2010. április 15-i Gualtieri kontra Bizottság ítélet,

C-485/08 P, EU:C:2010:188, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezt az értékelést ezenkívül az a körülmény sem kérdőjelezi meg, hogy a Törvényszék maga kérdezte meg a feleket a 2020. április 2-i Hansol Paper kontra Bizottság ítélet (T-383/17, nem tették közzé, EU:T:2020:139) esetleges hatásáról. Következésképpen a fellebbezőknek az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogását szintén el kell utasítani.

- 98 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik jogalapokat szintén el kell utasítani, ennél fogva a fellebbezéseket teljes egészükben el kell utasítani.

A költségekről

- 99 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 100 A jelen ügyben a fellebbezőket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeiken felül a fellebbezésükkel összefüggésben felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.

2) A Bíróság a C-747/21. P. sz. ügyben a PAO Severstalt kötelezi a költségek viselésére.

3) A Bíróság a C-748/21. P. sz. ügyben a Novolipetsk Steel PJSC-t (NLMK) kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások